

Motivale și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: Juan Palacios Serrano

Marca comunitară vizată: marca verbală „AIR FORCE” (cererea de înregistrare nr. 5 016 704), pentru produse din clasa 14.

Titularul mărcii sau al semnului invocat în sprijinul opoziției: societatea reclamantă.

Marca sau semnul invocat în sprijinul opoziției: marca comunitară verbală „TIME FORCE” (cererea de înregistrare nr. 395 657), pentru produse din clasele 14, 18 și 25, și alte patru mărci figurative comunitare care conțin elementul verbal „TIME FORCE”: cererea de înregistrare nr. 398 776, pentru produse din clasele 14, 18 și 25, cererea de înregistrare nr. 3 112 133, pentru produse din clasele 3, 8, 9, 14, 18, 25, 34, 35 și 37, și cererile de înregistrare nr. 1 998 375 și 2 533 667, pentru produse din clasa 14.

Decizia diviziei de opoziție: admite opoziția în întregime.

Decizia camerei de recurs: anulează decizia atacată și respinge opoziția.

Motivele invocate: Aplicarea incorectă a articolului 8 alineatul (1) litera (b) și alineatul (5) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 privind marca comunitară.

Acțiune introdusă la 19 februarie 2010 — Riva Fire/Comisia

(Cauza T-83/10)

(2010/C 100/96)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Riva Fire SpA (Milano, Italia) (reprezentanți: M. Merola, avocat, M. Pappalardo, avocat, T. Ubaldi, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile reclamantei

În principal:

— Anularea în totalitate a deciziei în cazul în care din investigație ar rezulta că în vederea adoptării sale de colegiul comisarilor, acestuia din urmă nu i-a fost prezentat ansamblul de elemente de fapt și de drept pe care s-a întemeiat decizia;

— anularea în orice caz a articolului 1 din decizie în măsura în care menționează că reclamanta a participat la un acord continuu și/sau la practici concertate referitoare la fier-beton armat sub formă de bare sau role, având drept obiect sau drept efect stabilirea prețurilor și limitarea și/sau controlul producției sau al vânzărilor în cadrul pieței comune;

— în consecință, anularea articolului 2 din decizia Comisiei în măsura în care se aplică reclamantei o amendă de 26,9 milioane de euro.

În subsidiar:

— Reducerea cuantumului amenzii de 26,9 milioane de euro prevăzute în sarcina reclamantei conform articolului 2 decizie, și recalcularea acestei amenzi.

Și în orice caz,

— obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată aferente prezentului proces.

Motivale și principalele argumente

Reclamanta vizează anularea Deciziei C(2002) 7492 definitiv a Comisiei Comunităților Europene din 30 septembrie 2009 privind o procedură de aplicare a articolului 65 din Tratatul CECO (COMP/37.956 — Fier-beton armat, readoptare), astfel cum a fost completată și modificată prin Decizia C (2009) 9912 definitiv a Comisiei din 8 decembrie 2009. În susținerea acțiunii sale, societatea invocă opt motive de anulare.

Prin intermediul primului motiv, reclamanta invocă lipsa de competență a Comisiei de a constata o încălcare a articolului 65 alineatul (1) CECO în legătură cu fapte care intră în domeniul de aplicare al acestei norme chiar și ulterior ieșirii din vigoare a Tratatului CECO și de a o sancționa în temeiul articolului 7 alineatul (1) și al articolului 23 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1/2003⁽¹⁾, deși aceste norme se referă doar la încălcări ale articolelor 81 CE și 82 CE (devenite articolele 101 TFUE și 102 TFUE).

Prin intermediul celui de al doilea motiv, reclamanta susține că decizia atacată încalcă articolul 10 alineatele (3) și (5) din Regulamentul (CEE) nr. 17/62 ⁽²⁾ și articolul 14 alineatele (1) și (3) din Regulamentul (CE) nr. 1/2003, întrucât din decizie nu rezultă dacă, în speță, Comisia a consultat în mod corespunzător comitetul consultativ, astfel cum prevăd articolele menționate și dacă respectivul comitet a obținut toate informațiile necesare pentru a aprecia pe deplin, pe fond, încălcarea imputată întreprinderilor destinate ale deciziei.

Prin intermediul celui de al treilea motiv, reclamanta susține încălcarea de către Comisie a articolului 36 alineatul (1) CECO, întrucât, prin refuzarea dezvăluirii criteriilor pe care le-ar fi utilizat pentru stabilirea amenzilor care trebuiau aplicate, aceasta a limitat posibilitatea destinatarilor obiecțiilor de a prezenta observații.

Prin intermediul celui de al patrulea motiv, reclamanta susține că decizia atacată încalcă articolele 10 și 11 din Regulamentul (CE) nr. 773/2004 ⁽³⁾ al Comisiei, astfel cum a fost modificat în întregime de Comisie, și dreptul la apărare al întreprinderilor în cauză întrucât, în urma anulării de către Tribunal a deciziei inițiale a Comisiei, aceasta din urmă a readoptat decizia atacată fără a trimite întreprinderilor o nouă comunicare privind obiecțiunile.

Prin intermediul celui de al cincilea motiv, reclamanta contestă nemotivarea și contradictorialitatea motivării deciziei în măsura în care, pe de o parte, piața geografică de referință este limitată la teritoriul Republicii Italiene, și pe de altă parte, se susține că pretinsa înțelegere poate avea efecte asupra schimburilor comunitare în vederea aplicării principiului *lex mitior*.

Prin intermediul celui de al șaselea motiv, reclamanta invocă faptul că analiza Comisiei, astfel cum este prezentată în decizie, cuprinde anumite erori de apreciere a situației de fapt, care au determinat aplicarea greșită a articolului 65 CECO cu privire la diverse aspecte ale încălcării imputate, între care în special părțile din înțelegere referitoare la stabilirea prețului de bază al fier-betonului, stabilirea prețurilor pentru suplimentele de dimensiune, precum și limitarea sau controlul producției și/sau al vânzărilor.

Prin intermediul celui de al șaptelea motiv, reclamanta susține că decizia atacată este greșită și insuficient motivată (și care urmare a unei erori de investigare), în măsura în care reclamantei i se impută întreaga încălcare.

Prin intermediul celui de al optulea motiv, reclamanta invocă încălcarea articolului 23 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1/2003, a Comunicării Comisiei privind cooperarea din 1996 și

a Liniilor directe ale Comisiei privind metoda de stabilire a amenzilor din 1998.

-
- (1) Regulamentul (CE) nr. 1/2003 al Consiliului din 16 decembrie 2002 privind punerea în aplicare a normelor de concurență prevăzute la articolele 81 și 82 din tratat (JO L 1, 4.1.2003, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 167).
- (2) Regulamentul nr. 17 Primul regulament de punere în aplicare a articolelor 85 și 86 din tratat (JO L 13, p. 204, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 3).
- (3) Regulamentul (CE) nr. 773/2004 al Comisiei din 7 aprilie 2004 privind desfășurarea procedurilor puse în aplicare de Comisie în temeiul articolelor 81 și 82 din Tratatul CE (JO L 123, p. 18, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 242).

Acțiune introdusă la 18 februarie 2010 — Alfa Acciai/Comisia

(Cauza T-85/10)

(2010/C 100/97)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Alfa Acciai SpA (Brescia, Italia) (reprezentanți: D. Fosselard, avocat, S. Amoroso, avocat, L. Vitolo, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile reclamantei

— Anularea Deciziei C (2002) 7492 final a Comisiei din 30 septembrie 2009, COMP/37.956 — Fier beton armat, readoptată (denumită în continuare „decizia”), în versiunea corectată și completată de Decizia C (2009) 9912 final din 8 decembrie 2009, în partea în care constată o încălcare a articolului 65 din Tratatul CECO de către Alfa Acciai SpA și îi aplică acesteia o amendă de 7,175 milioane de euro;

În subsidiar:

— anularea articolului 2 din decizia prin care i se aplică sancțiunea reclamantei;

Cu titlu mai subsidiar:

— reducerea cuantumului amenzii;

— obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.